

та сѧ е промѣнила; а за да сѧ извѣгнѣть такыя спѣткы до-
бро бы было да сѧ забѣлѣжва въ писмо-то, че приложеніе-то
става подъ сѣгласіе ако стоки-ти не сѧ предадуть до полученіе
отговора на писмо-то.

Волко-то за съчиненіе-то на тым писма употреблявалася всячко
что казахме и за окружны-ты писма. Изъ съчиненіе-то илж
става трудно, зачто-то онъ, кой-то пише требка да знає какъ
да сѧ изложажа въ такыя умоленія и това е дѣло весьма тру-
дно. Най-паче требка да избегнѣа отъ тажкихъ ласкателствъ, кон-
то и писмописца уничижавать и читателю причинявать досадж.

Украшеніе-то и сладкость въ изговора на такыя писма е
прѣмущество, зачто-то така сѧ покрыва всяко иѣчто, кое-то
може да докара досадж.

Отъ това естество сѧ и писма-та, кон-то непраша иѣкой шай-
напрѣдъ къмъ иѣкое траговико заведеніе за да поника иѣчто, или
даде иѣкое поржченіе (комисіон); въ такыя писма требка да
сѧ упомянуть имена-та на онъя траговци спораджъ захвалѣ-
ніе-то отъ кон-то, зелѣ е дѣзвновеніе и честь да познае заведе-
ніе-то къмъ кое-то пише. Това упомянуваніе е еще нуждно за
да може траговецъ-ти, къмъ кого-то сѧ пише, да получи извѣ-
стіе за характера и достойнство-то за плашаніе что има онъ,
кой-то вѣ писалъ, и да сѧ поведе запапрѣдъ за да има
или иѣ пишениѣ сѧ него; а траговци-ти, кон-то сѧ познати за
достойнство-то на плашаніе-то си не употребляватъ такыя у-
помянуванія, и оставлять свободны онъа, къмъ кон-то пишшть
да попытать и да сѧ извѣстить отъ гдѣ-то желајть какво е
Тѣхъ Господство.

III. ПОРЖЧЕНИЯ (КОМИСІОНИ).

§. 664. Поржченія. — Кога-то дава иѣкой поржченіе
за купило на иѣкожъ стоки, требка да спрѣдѣлажа точно каче-